656/02

Den 14. oktober 2002 blev i sag nr. 57.746:

xxxxxx xxxxxx
xxxxxxxx xxx xxxxxxxxxx
xxxx xxxxxxx

mod

Alm. Brand
Provinsforsikring A/S
Stilling Kirkevej 10
8660 Skanderborg

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Alm. Brand Provinsforsikring A/S, klager ved sin advokat over, at selskabet anser et anmeldt indbrudstyveri for at være et simpelt tyveri.

Advokaten anfører i skrivelse af 1/2 2002 til nævnet:

"Ankenævnet bedes tage stilling til, om det skete indbrud må karakteriseres som simpelt tyveri eller et indbrudstyveri i relation til forsikringsbetingelserne.

…

Jeg er bekendt med, at Ankenævnet for Forsikring har truffet afgørelse i en tilsvarende sag om netop et PN-sikringsbeslag, nemlig afgørelsen AK 54.204. Afgørelsen er refereret i tidsskriftet Forsikring nr. 17, den 17. september 2001. I den omtalte sag havde tyven trukket i vinduet så hårdt, at skruerne, hvormed beslaget var fastgjort var knækket. Det har tilsyneladende været nævnets opfattelse, at hvis dette var muligt, må skruerne have været for spinkle, hvorfor bygningen ikke har kunnet anses for forsvarligt aflast.

Problemstillingen i nærværende sag er ikke den samme. Skruerne (der i øvrigt er de særlige, tyverihæmmende envejsskruer) holdt til belastningen, der imidlertid var så

voldsom, at selve beslaget bristede. Jeg tillægger dette forhold en afgørende betydning.

I den omtalte artikel som for god ordens skyld vedlægges som bilag 4 konkluderer forfatteren, direktør i Ankenævnet for Forsikring Henning Jønsson: 'I princippet er der herefter ingen forskel mellem vinduer, der er efterladt på klem og vinduer efterladt på klem med anvendelse af sikringsbeslag af den pågældende type. Er der ingen hjemme, er huset ikke forsvarligt aflåst i forsikringsmæssig forstand'. Jeg er ikke enig i denne konklusion, der generaliserer ud fra en ganske konkret afgørelse. I den refererede afgørelse har Ankenævnet ifølge artiklen lagt vægt på, at skruerne var for spinkle. Dermed kan Ankenævnet ikke i afgørelsen have taget stilling til det pågældende beslags kvaliteter, såfremt der havde været anvendt stærkere skruer som i nærværende sag.

Såfremt klageren ikke får medhold i nærværende sag, får direktør Henning Jønsson ret i sine konklusioner. Sagen er derfor helt principiel. Sker det, vil det nemlig betyde, at begrebet sikringsbeslag mister enhver betydning. Dette forekommer at være en fuldstændig uacceptabel situation for samtlige berørte forsikringstagere, hvilket vel svarer til samtlige parcelhusejere i Danmark og i øvrigt også for producenten af det pågældende og øvrige sikringsbeslag. Et resultat af så vidtrækkende betydning bør ikke kunne nås i nærværende sag.

Det bør som hidtil vurderes konkret, om det har været nødvendigt at udøve vold eller ej. Det bør ikke i den forbindelse tillægges betydning, om det har været en 'dårlig' tyv, der som et tænkt eksempel har brugt tre kvarter på at ødelægge en vinduesramme med hammer og mejsel, eller om der har været tale om en dygtig tyv, der har skaffet sig adgang på få sekunder med en skærebrænder eller en glasskærer. Afgørende bør alene være, om det har været nødvendigt at udøve vold i en ikke ubetydelig grad eller ej."

Hertil anfører selskabet i skrivelse af 12/2 2002 til nævnet:

"Klageren anmeldte den 5. november 2001 et indbrud til selskabet. Kopi af

skadeanmeldelsen vedlægges som **bilag B**. Det fremgår af skadeanmeldelsen, at gerningsmændene har skaffet sig adgang gennem et værelsesvindue.

Selskabet har ved skrivelse af 10.12.01 meddelt klageren, at tyveriet er karakteriseret som et såkaldt simpelt tyveri, hvorfor der ikke er dækning for smykker og rede penge. Skrivelsen vedlægges som **bilag C**. Der henvises i den forbindelse til forsikringsbetingelsernes s. 7.

Ifølge forsikringsbetingelserne s. 7 er indbrudstyveri defineret som værende tyveri fra forsvarligt aflåst bygning eller lokale. Det er selskabets påstand, at ejendommen ikke kan karakteriseres som værende forsvarligt aflåst, idet det omhandlede vindue stod på klem, og derved gjorde det muligt for gerningsmændene at skaffe sig forholdsvis uhindret adgang til klagerens bolig. Selskabet er endvidere af den opfattelse, at det må tilskrives klagerens forsømmelse, at boligen ikke har været forsvarligt aflåst, da denne burde have lukket vinduet. Det skal i den forbindelse bemærkes, at de på vinduet monterede PN-sikringsbeslag ikke har ydet tilstrækkelig sikring, da vinduet har kunnet åbnes uden brug af nogen nævneværdig vold. Det eneste, der er sket skade på, er selve beslaget, der er bøjet. Til belysning heraf vedlægges som **bilag D** to fotos af det omhandlede vindue med sikringsbeslag og som **bilag E** taksatorrapport.

Selskabet henviser i øvrigt til nævnets praksis vedrørende lignende sager som f.eks. 46.736 og 54.204 samt direktør Henning Jønssons artikel i tidsskriftet Forsikring nr. 17, 17/9 2001, s.18."

Af taksatorrapporten fremgår bl.a.:

"Angående måden gm er kommet ind på, er der ingen tvivl om, at idet vinduet har stået på klem, har dette været medvirkende årsag til at gm har kunne få vinduet op uden at der skete egentlig skade på bygningen. Når et sådant vindue er aflukket med et tyverihæmmende beslag, monteret i den ene side for neden på vinduesrammen, og vinduet samtidig står på klem, så skal der desværre ikke meget til at presse vinduet op, idet det tyverihæmmende beslag ikke hindrer vridninger til siden, og i øvrigt heller ikke bremser træk fremefter uden at beslaget bøjer.

Da omhandlende beslag er bøjet, og der i øvrigt ikke er sket væsentlig skade på bygningsdelen i øvrigt, må årsagen til indbruddet, og det at gm har valgt at trænge ind via dette vindue, tillægges en væsentlig årsag for indbruddet."

I forsikringsbetingelserne hedder det bl.a.:

"**Dækning når det gælder egne ting:**

**Indbrudstyveri**

Tyveri fra forsvarligt aflåst bygning eller lokale."

Nævnet udtaler:

Kravet i forsikringsbetingelserne om, at indbrudstyveri kun er dækket fra forsvarligt aflåst bygning, må anses for at være en sikkerhedsforskrift, jf. forsikringsaftalelovens § 51. Det følger af samme bestemmelse, at såfremt forsikringstageren ved forsømmelse ikke overholder forskriften - i dette tilfælde, at huset skal være forsvarligt aflåst - har han kun krav mod selskabet, hvis det er godtgjort, at forsikringsbegivenhedens indtræden - her tyveriet - ikke skyldes overtrædelse af forskriften.

Nævnet finder, at klagerens hjem objektivt set ikke har været forsvarligt aflåst i forsikringsbetingelsernes forstand. Nævnet lægger herved vægt på, at vinduet, uanset at det var sikret med et PN-beslag, har kunnet åbnes udefra ved anvendelse af beskeden vold. Det bemærkes i den forbindelse, at det ved at rykke i den del af vinduesrammen, der sidder længst væk fra beslaget, er muligt at vride beslaget eller dets befæstning. At gerningsmanden i dette tilfælde har anvendt et koben eller lignende kan ikke føre til andet resultat.

Klageren har efter nævnets opfattelse udvist forsømmelse ved, da hun forlod hjemmet at efterlade vinduet stående på klem, alene sikret med det i sagen omhandlede PN-beslag, der kan åbnes udefra ved anvendelse af beskeden vold.

På denne baggrund kan nævnet ikke kritisere, at selskabet anser tyveriet for at være et simpelt tyveri og derfor har afvist at yde erstatning for kontanter og smykker, idet selskabets afgørelse er i overensstemmelse med forsikringsbetingelserne.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

---

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard